

Cari siùri av salût tûc ansèma:
minchentònt s'ancuntrùma chi 'ndrènta
noi pastùr con la nostra pulènta
voi, magari, coi voster cruciòn.

E tûc j'ani u s'arnòva u spetàcul;
voi j'asisti a 'sta nostra Cumèdia,
noi cercùma ad dèv nènta tèdia
ciaciarònda a la bon-na, fra amìs.

Da l'atr ani u j n'è stac, nèh, d'j afàri:
certi robi j fon fin mnì mà 'd pònsa,
el nutisij j von mai an vacònsa,
tût el mond a l'è pen 'd nuvità.

Dop ch'j hon fac el Cuncìlio Ecumènich,
j'uma vist arnuvès tonc afàri:
l'è la Cesa ch' l'è tont cmè 'na mari
e la fa j'interès d'j sò fiò.

Tûc as sùma ancursì, cunfesòndsi,
che 'l paròli j son tûti ben ciàri,
adès sè ch'us capìs ogni afàri
senza tût cul ciapòt an latèn.

Finalmènt n'atra roba l'è ciara:
Venerdì l'è giurnà 'd penitensa.
Certa gent, con la car o anche sènza,
i mangiàvu pi ben d'j ater dì.

E Walt Disney l'è mort. L'era 'n magu,
l'era mèj ad tonc viv. Che darmàgi!
L'ha fac vivì d'j gron persunàgi,
tontu bèj, pen 'd puisìa e 'd buntà.

Suridènda e cantònda, el sò storji
j'hon mostrà l'unestà: as visùma.
E cùì sò persunàg, s'aj pensùma,
ant el cor as sentùma pì bràv.

Dès ch' l'è mort a sentùma 'n gron vòj:
ant'ist mond agità, pen 'd brùtèsi,
el sò stòrji j smiàvu carèsi,
j'èru òasi 'n mèns an desèrt.

La quistion du trasport 'd l'imundisia
l'ha purtà 'na burasca 'n sità:
j'hon tacà i manifest per el strà,
ognidèn a l'ha ausì bitì 'l bec.

I spasèn adès j'hon di vantàgi:
la divisa l'è fufurescènta
e col màchini j fon sù l'armènta,
csè la culpa l'è 'd cùi machinòn.

Ogni tont a parlùma 'd divòrsi
chì an Italia, 'nt la patria del Papa,
e u j'è semper d'la gent a ch' la scapa,
la va a l'estero pr'el sò quistion.

Chi 'd giústisia ùj n'è mèja, j disu.
Per fè 'ndè 'n sò favùr la balònsa,
se ch'j fon? Lur j von a stè 'n Frònsa,
csè j divòrsiu e pò j cmènsu da cap.

J guadàgnu d'j pùs ad miliòni
e pò j sèrcu 'd paghè nenta 'l tàsi,
i sa scondù, j fon tont mè 'l limàsi,
ma il son tûc ch'j son pèn ad miliard.

Con trop sold us viv mà, e l'è vèjra:
lur j vèvu pr'j sold e i sò vèsi,
ma dop mort, ant u dî d'u giùdìsi,
aurès nent ièsi me po àu so post.

E parlùma 'd De Gaulle, cul impiàster
ch'a l'aurès cambiè 'l cùrs ad la storia;
a l'è grond cmè 'n camèl, l'è pen 'd boria.
"Grònd e ciùla" i dèvu i nost vèg.

Al vè 'n gir per el mond pen 'd baldònsa,
e pò 'l parla, cunvint d'esi drètu:
u sarrèis fina mèj ch'u stèis citu,
e a cà sòua, cul con da pajè.

Anche st'ani parlùma d'la moda
(il sèj ben, "valorissa la donna").
J'hon lancià cul afè: minigonna
e i fon vighi 'l culùr d'j causèt!

I causèt ricamà còi babàciu
per me cònt j son bon per l'armènta,
ma 'na roba ch' l'è propi indecenta
l'è 'sa vèsta ch' l'è longa 'n ciantim!

E la sarta ch' l'ha avì 's begli idèj,
j son andàc fina a dèj la midàja,
csè la vèsta a l'ha 'nmachi scòrsaja,
'n'atra vota u l'ha gava d'u tût.

E parlùma anche d'arte e d'artisti.
Che brût vighi ch' l'è l'arte moderna;
l'era mèj cula 'd l'om d'la caverna:
là u s'avghìva j'artista da bòn.

La pitùra l'è l'arte d'el tinti
ma j pitùr j'hon nent pòura d'j làder,
tont j fon d'j ciapòt ans i quàder,
d'j babàciu ch'j fon pèrdi u sogn.

J scultùr j preparu d'j afàri
sènsa furma, sputlì, pen 'd brùtèsa,
stè sicùr ch'ùj n'è mèja 'd finèsa:
smèja ch'j àbu drubà 'n mà 'l purò.

J'è d'la mùsica 'n gir, cari siùri,
ch' l'impervèrsa co'u sù e con la fiòca,
quond ch'as sent la fa 'mni la pel d'oca:
'smèja 'd senti pichè 'ns'in tulòn.

A sentùma cantè, cuca vota,
el cansòn d'isti "tempi moderni".
Cara gent: u j'è ben poc da sèrni,
smèja 'd senti d'el bèstji criè;

e i "cantori" j'hon tûc 'na gran ciòma,
d'j cavi strafugnà 'cmè gramigna,
che scatiòn: smèja ch'j abu la tigna,
e j sa s-ciàmu cantanti "gnè-gnè".

S'a uardùma 'l facèndi 'd cà nostra,
chi da noi u-j'è 'n pò 'd malcuntènt:
l'è per vèja 'd cùl là 'n Parlamènt
ch'j von mai quond ch'u j'è 'l riùnion.

'mac 'na vòta j son stàc tûc presenti,
nent sicûr per d'el nostri facèndi,
quond ch'is son ardubià u sò stipèndi,
e noi j'avu 'l pastis 'd l'inflasiòn.

Ant'is mond tût l'è veg, acsè j dîsu,
e umbsurrèis semp truvè novi furmi,
ma pensòndji, fra tûti 'l rifûrmi,
la pû ûrgenta l'è ancûr l'onestà.

Quòncia pòpul ch'is vòntu, parlònda:
"Tûc i son nostr'amis, a la parì";
pò j son pront a masèsi, magàri.
A l'è fronc 'n'amicìsia 'd curtè.

L'è perchè certi capi 'd govèrno
a j'hon pròpi d'el tèsti 'd cilàpa,
e j don gnònca da mènt pû al Papa
ch' l'intervèn ad frequènt per la pàs.

Ant la noc ad Betlèm, tûc cùl òngel
j'hon cantà: "Gloria an ciel, pàs an tèra"
perchè j savu che 'nvèci la guèra
a l'è propi in veleno per tûc.

E pensòndji l'è nenta difìcil
fè cesè ant el mond ogni lòta,
s'a pensùma al Bambèn, ant la gròta,
e al mesàgi d'la pàs, per tûc noi.

L'è la pàs in impegno profònd
per tûc j omi ch'j ston ant el mond:
acetùma la lèg d'u Signùr,
tûc ansèma, d'acòrdi e d'amur!